

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาผลการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกดกลุ่มสระการเขียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบซิปปา กับ การสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยตามลำดับได้ ดังนี้คือ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสระการเขียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบซิปปา กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนกลุ่มสระการเขียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบซิปปา กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนกลุ่มสระการเขียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบซิปปา กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสระการเขียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบซิปปา แตกต่างกับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้
2. เจตคติต่อการเรียน กลุ่มสระการเขียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบซิปปา แตกต่างกับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้
3. ทักษะการเขียนกลุ่มสระการเขียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบซิปปาแตกต่างกับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลลำานารายณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำนวน 64 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลาก จากประชากร 5 ห้องเรียน

นำกลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน มาสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย โดยจับสลากอีกครั้งเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 32 คน กลุ่มทดลอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 สอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา กลุ่มควบคุม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 สอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบซิปปา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง มาตรการตัวสะกด เวลา 8 ชั่วโมง จำนวน 8 แผน
2. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง มาตรการตัวสะกด เวลา 8 ชั่วโมง จำนวน 8 แผน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
4. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใช้มาตราส่วนประมาณค่า Likert โดยกำหนดระดับตัวเลือก 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ
5. แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบวัดทักษะการเขียน จำนวน 30 ข้อ

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการสอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ในเวลาที่เหมาะสม คือ 8 ชั่วโมง เมื่อสิ้นสุดการสอนทำการทดสอบเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และนำคะแนนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มาทำการทดสอบค่าที แบบสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (t-test Independent) ทำการสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กับนักเรียน 2 กลุ่ม โดยใช้แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทดสอบค่าที แบบสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (t-test Independent) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียน กับนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม และเปรียบเทียบทักษะการเขียนโดยนำคะแนนจากการทดสอบการเขียนสะกดคำ มาทำการทดสอบค่าทีแบบสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (t-test Independent)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย การเปรียบเทียบผลการเรียน เรื่องมาตรการตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบซิปปา กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบชิปป่ากับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. เจตคติต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบชิปป่า กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3. ทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบชิปป่า กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย การเปรียบเทียบผลการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบชิปป่า กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ ปรากฏผลตามสรุปดังกล่าว ผู้วิจัยจะกล่าวอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบชิปป่ากับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการสอนตามรูปแบบชิปป่าของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ แสดงว่าการสอนโดยรูปแบบชิปป่าสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ ชาริณี ตีร์วิญญู (2545, หน้า 119) ได้ศึกษาผลของการจัดกระบวนการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตามหลักชิปป่าที่มีผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลที่ได้จากการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามหลักชิปป่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติแตกต่างกับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 สอดคล้องกับผลงานของ สุภาพ เวหา (2548, หน้า 91) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบชิปป่า กับการสอนตามปกติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนแบบชิปป่าแตกต่างกับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนแบบชิปป่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติ

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การสอนตามรูปแบบชิปป่าส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้เพราะการสอนตามรูปแบบชิปป่าเป็นการผสมผสานและประยุกต์ใช้ทฤษฎีที่สำคัญ 5 ทฤษฎี ได้แก่ แนวคิดการสร้างความรู้ แนวคิดเรื่องกระบวนการกลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ แนวคิด

เรื่องความพร้อมในการเรียนรู้ แนวคิดเรื่องการเรียนรู้กระบวนการ และแนวคิดเรื่องการถ่ายโอน การเรียนรู้ ในการสอนเริ่มจากขั้นที่ 1 คือขั้นสำรวจความรู้เดิมเป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนรำลึกถึงข้อมูล องค์ความรู้ที่มีอยู่เดิมทำให้ทราบว่าตนเองรู้อะไร ไม่รู้อะไร เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน ก่อนที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ นอกจากนี้ครูยังได้สังเกตความพร้อมและปัญหาของผู้เรียนสำหรับจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียน ขั้นที่ 2 คือขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ เป็นการให้ผู้เรียน ได้แสวงหาข้อมูลความรู้ใหม่จากแหล่งข้อมูลความรู้ต่างๆ ที่ครูจัดเตรียมมาให้หรือให้คำแนะนำซึ่งเป็นแนวคิดการสร้างสรรคความรู้ ขั้นที่ 3 ขั้นการศึกษาทำความเข้าใจ ข้อมูล/ความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ผู้เรียนจะต้องศึกษาทำความเข้าใจกับข้อมูลความรู้ที่หามาได้ โดยผู้เรียนสร้างความหมายของข้อมูลเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจกับกลุ่ม เป็นขั้นที่ผู้เรียนตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเองขยายความรู้ความเข้าใจ ของตนเองแก่ผู้อื่นโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียน สรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมดทั้งความรู้เดิม และความรู้ใหม่ สรุปโดยแผนภาพโครงสร้างความรู้ การเขียน การทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบ การบันทึกทำให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่ายตาม แนวคิดการเรียนรู้กระบวนการ ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติหรือแสดงผลงาน เป็นขั้นที่ผู้เรียนแสดงผลงาน การสร้างความรู้ของตนเองเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง ช่วยส่งเสริมให้ได้ใช้ความคิด สร้างสรรคในการนำเสนอหรือแสดงผลงาน ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นการฝึกฝนการนำ ความรู้ความเข้าใจของตนไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อเพิ่มความชำนาญ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา การเชื่อมโยงความรู้ และปฏิบัติในสถานการณ์ และนำไปประโยชน์ไปใช้จริง จากการศึกษาข้างต้น การสอนตามรูปแบบชิปปาที่ใช้กับกลุ่มทดลองเป็นการ ฝึกให้นักเรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นผู้ชี้แนะแนวทางเตรียมอุปกรณ์และใบงาน การ เรียนรู้ให้เป็นไปตามความเหมาะสมกับวัย เรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัว ปฏิบัติงานด้วยตนเอง มีการ เรียนรู้จากเพื่อน การปฏิบัติงานเป็นกลุ่มมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายทำให้ผู้เรียนสนุกสนาน ตื่นตัวไปกับการเรียน นอกจากนี้การนำเอา ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเห็นประโยชน์ใน การเรียนเกิดความภาคภูมิใจในผลงานความสามารถของตนเอง และของกลุ่มซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึกมุ่งมั่นกระตือรือร้นในการเรียนของตนเองต่อไป และเป็นไปตามความมุ่งหมาย ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในหมวด 4 มาตรา 22 ที่กำหนดว่าในการจัด การศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่า ผู้เรียนสำคัญที่สุด และในมาตรา 24 (3) จัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์ จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น และในมาตรา 24 (6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุก สถานที่ยังสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ค้นพบ และแก้ปัญหาด้วยตนเองทั้งรายบุคคล และแก้ ปัญหาด้วยตนเองทั้งรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม โดยมีครูคอยสนับสนุนช่วยเหลือหรือนำให้ นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการสอนตามรูปแบบชิปปา กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้มีเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องด้วยการสอนโดยใช้รูปแบบชิปปาทำให้ผู้เรียนได้สนุกสนานไปกับกิจกรรม เกิดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการกลุ่มเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตร ช่วยเหลือ เกื้อกูลกัน ไม่รู้สึกถึงความไม่รู้เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้จึงเกิดความรู้สึกรักในการเรียนตั้งใจเรียนอันจะส่งผลบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ กิลฟอร์ด (Guilford, 1975, pp. 456 -457) ที่กล่าวว่า เจตคติคือการทำบุคคลมีความโน้มเอียงชอบก็สนับสนุน ไม่ชอบก็ไม่สนับสนุนการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นสิ่งยืนยันว่าการสอนตามรูปแบบชิปปาช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยอันส่งผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย

3. นักเรียนที่จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้มีทักษะการเขียนภาษาไทยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา สามารถพัฒนาการเขียนให้สูงกว่าการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้เกิดจากตัวของนักเรียนเอง มิได้มาจากการบรรยายหรืออธิบายจากตัวครู และการสอนโดยรูปแบบชิปปายังช่วยให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น เนื่องจากมีกิจกรรมที่หลากหลาย และแตกต่างกันออกไป พร้อมทั้งสร้างสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและมีความตั้งใจในการเขียน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ และได้ทำงานกลุ่มที่ช่วยกันคิด ช่วยกันวางแผนที่จะทำนอกจากนี้ การสอนตามรูปแบบชิปปาครูเป็นผู้แนะนำสนับสนุนนักเรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2542, หน้า 54-55) ที่กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ จะเกิดขึ้นได้อย่างมีพลังเมื่อผู้เรียนอยู่ในสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างสรรค์ด้วยตนเอง และได้เห็นผลงานของตนเองที่มีความหมายและสร้างความพึงพอใจในส่วนตัวอันจะเป็นแรงจูงใจที่ดี และการมีโอกาเลือกปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนจึงเป็นปัจจัยสำคัญ หากนักเรียนมีทางเลือกมากขึ้นเท่าไร โอกาสที่ได้ความรู้ใหม่ๆ ยิ่งมีมากขึ้นซึ่งจากผลการวิจัยที่ปรากฏย่อมแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยรูปแบบชิปปามีทักษะการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจากผลการวิจัย เป็นไปตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่มุ่งให้จัดการศึกษาให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอน

จากเหตุผลดังกล่าวย่อมแสดงให้เห็นว่า การสอนตามรูปแบบชิปปา เป็นรูปแบบการสอนที่สามารถนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยเห็นสมควรที่จะได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้การสอนตามรูปแบบชิปปา ให้แพร่หลายยิ่งขึ้น และเป็นการตอบสนองการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ก่อนที่จะนำรูปแบบการสอนชิปปามาใช้ควรศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน องค์ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และบทบาทของครูและนักเรียนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน

1.2 ครูควรมีการเตรียมทั้งด้านเนื้อหา สื่อการสอนต่างๆ ให้พร้อมเพื่อความสะดวกแก่การใช้ในการประกอบในกิจกรรมการเรียนการสอน

1.3 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไปควรเพิ่มเวลาเรียนให้มากขึ้น

1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบชิปปาประกอบด้วยขั้นตอน และกิจกรรมที่หลากหลายทำให้ต้องใช้เวลานานกว่าที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้ที่นำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้ควรยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม

1.5 การนำเสนอผลงาน ควรให้ทุกกลุ่มได้นำเสนอทุกกลุ่ม เพราะการได้นำเสนอผลงานจะสร้างความภาคภูมิใจในผลงานทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในการเรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนโดยใช้การสอนตามรูปแบบชิปปากับนักเรียนช่วงชั้นอื่น

2.2 ควรมีการศึกษาผลการสอนตามรูปแบบชิปปาอย่างต่อเนื่อง เพื่อศึกษาความสามารถ พฤติกรรม เมื่อใช้เวลาเรียน 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปีการศึกษา

2.3 ควรนำการศึกษารูปแบบการสอนตามรูปแบบชิปปากับกลุ่มสาระการเรียนรู้
อื่นๆ